

Sygn. akt I C 157/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2021 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółka Akcyjna we W.

przeciwko M. K.

o zapłatę 26646,78 zł

I powództwo oddala;

II zasądza od powoda (...) Bank Spółka Akcyjna we W. na rzecz pozwanej M. K. kwotę 3617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 157/20

UZASADNIENIE

W dniu 19 grudnia 2019 r. powód (...) Bank S.A. we W. wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny z pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. K., wnosząc o zasądzenie kwoty 26646,78 zł wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 24814,97 zł od dnia 13 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1806,86 zł od dnia wytoczenia powództwa tj. 19 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2020 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Pozwana M. K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała powództwo zarówno co do zasady jak i wysokości, podnosząc zarzut zastosowania przez powoda klauzul niedozwolonych oraz niewykazania przekazania jej środków pieniężnych. Ponadto pozwana podniosła zarzut, iż umowa nie została wypowiedziana w sposób prawidłowy, przez co należność nie jest wymagalna.

W toku procesu przed Sądem Rejonowym w Ciechanowie strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 stycznia 2018 r. pomiędzy pozwaną M. K. a (...) Bank S.A. we W. została zawarta umowa o kredyt gotówkowy (...) nr (...). Na podstawie przedmiotowej umowy Bank udzielił M. K. kredytu w wysokości 31340,55 zł, obejmujące środki przeznaczone na cele konsumpcyjne w kwocie 3000,00 zł, środki przeznaczone na spłatę zobowiązań finansowych kredytobiorcy wobec banku w kwocie 20847,94 zł, środki przeznaczone na sfinansowanie składki z tytułu ubezpieczenia na życie w kwocie 3384,78 zł, środki przeznaczone na sfinansowanie prowizji banku za udzielenie kredytu w kwocie 3757,73 zł, środki przeznaczone na sfinansowanie składki z tytułu ubezpieczenia assistance w kwocie 342,00 zł oraz środki przeznaczone na sfinansowanie opłaty za wybrany przez kredytobiorcę sposób przekazania środków przeznaczonych na cele konsumpcyjne w kwocie 8,10 zł. Środki w kwocie 20847,94 zł zostały przeznaczone na spłatę zobowiązań M. K. wobec banku wynikających z umowy nr (...). Umowa zawiera uzgodnienia stron w zakresie oprocentowania kredytu. W dniu zawarcia umowy całkowita kwota do zapłaty wynosiła 40186,24 zł. Umowa została zawarta na okres do 25 stycznia 2023 r. Spłata kredytu miała nastąpić w 60 miesięcznych ratach płatnych do 25 każdego miesiąca począwszy od lutego 2018 r. Wysokość rat wynosiła po 674,76 zł, zaś ostatniej raty korygującej – 674,80 zł. Strony uzgodniły ponadto, iż Bank może wypowiedzieć umowę w przypadku braku spłaty w terminie dwóch pełnych rat kredytu, po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie ustalonym przez Bank, nie krótszym niż 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy – pkt III ust. 9 umowy. Termin wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni (umowa k. 18 – 19).

M. K. otrzymała kwotę 3000,00 zł. Kwota 20847,94 zł została zaliczona na poczet umowy nr (...) (dowód wypłaty k. 65, wykaz operacji k. 66).

M. K. nie dokonywała systematycznej spłat rat wynikających z umowy o kredyt gotówkowy (...) nr (...) z dnia 3 stycznia 2018 r. (bezsporne).

Pismem z dnia 9 lipca 2019 r. Bank wezwał M. K. do spłaty zadłużenia w terminie 14 dni od otrzymania pisma pod rygorem złożenia oświadczenia i wypowiedzeniu umowy z dnia 3 stycznia 2018 r., informując ponadto o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Następnie w dniu 2 sierpnia 2019 r. Bank wydał oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o kredyt gotówkowy (...) nr (...) z dnia 3 stycznia 2018 r. Z treści oświadczenia nie wynika, jakie osoby (imię, nazwisko) złożyły oświadczenie w imieniu banku (wezwanie k. 59, oświadczenie k. 50).

Bank nie dysponuje dowodem doręczenia M. K. wezwania do spłaty zadłużenia pod rygorem wypowiedzenia umowy oraz wypowiedzenia umowy (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy: umowy o kredyt gotówkowy (...) nr (...) z dnia 3 stycznia 2018 r. (k. 18 - 19), zestawienie wpłat (k. 16 v), dowodu wypłaty (k. 65), wykazu operacji (k. 66), wezwania (k. 59), oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (k. 50).

Wnosząc o oddalenie powództwa pozwana M. K. kwestionowała powództwo zarówno co do zasady jak i wysokości, podnosząc m. in. zarzut, iż umowa nie została wypowiedziana w sposób prawidłowy, a tym samym należność nie jest wymagalna.

Wobec podniesionych przez pozwaną M. K. zarzutów to na powodzie (...) Bank S.A. we W. spoczywał ciężar wykazania, że dopełnił obowiązku określonego w pkt III ust. 9 umowy z dnia 3 stycznia 2018 r., a zatem, że wezwał pozwaną M. K. do zapłaty zaległej należności, a następnie – wobec braku spłaty zadłużenia zgodnie z umową - skutecznie wypowiedział umowę.

Zgodnie bowiem z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z przepisu tego wynikają dwie ogólne reguły: pierwsza – wprowadzająca wymóg udowodnienia faktu, z którego wywodzone są skutki prawne oraz druga – wprowadzająca wymóg udowodnienia tego faktu przez stronę, która wywodzi z niego skutki prawne.

Powód (...) Bank S.A. we W., pomimo podniesionych przez pozwaną M. K. zarzutów w odpowiedzi na pozew, jak też w kolejnych pismach procesowych, nie złożył dowodów na okoliczność doręczenia jej wezwania do zapłaty zaległości oraz dowodu na okoliczność doręczenia pozwanej wypowiedzenia umowy (...) z dnia 3 stycznia 2018 r.

W ocenie Sądu, wbrew przekonaniu banku, takimi dowodami nie jest złożona przez bank kopia listy nadawczej z dnia 5 sierpnia 2019 r. (k. 60 - 61). Z dokumentów z tych wynika jedynie fakt wysłania korespondencji przez stronę powodową, nie wynika jednak aby korespondencja to została doręczona pozwanej. Z porównania dat przyjmując należy, że to potwierdzenie nadania dotyczy wypowiedzenia umowy; brak jest natomiast nawet dowodu nadania wezwania do zapłaty z dnia 9 lipca 2019 r. Dodatkowo wskazać należy, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dnia 2 sierpnia 2019 r. nie zawiera danych osób, które podpisały oświadczenie w imieniu banku; brak jest zatem danych pozwalających na ustalenie czy osoby podpisujące to oświadczenie były uprawnione do działania w imieniu banku, a więc czy – przy założeniu, że oświadczenie zostało pozwanej skutecznie doręczone – wywołało skutki prawne w postaci wypowiedzenia umowy.

W piśmie procesowym z dnia 16 września 2020 r. (data stempla operatora pocztowego) powód przyznał, że nie posiada zwrotnego potwierdzenia dowodu doręczenia pozwanej M. K. wezwania do zapłaty oraz wypowiedzenia umowy, gdyż korespondencja do pozwanej została wysłana bez zwrotnego potwierdzenia odbioru. Podniósł ponadto, iż brak jest regulacji prawnych co do formy i trybu tego typu korespondencji, zaś korespondencja standardowa wychodząca z banku jest wysyłana listem zwykłym na ostatni podany adres zamieszkania kredytobiorcy co wynika z treści zawartej umowy oraz regulaminu.

W ocenie Sądu, stanowisko powoda (...) Bank S.A. we W. co do braku obowiązku przedstawienia dowodu doręczenia wypowiedzenia umowy kredytowej nie zasługuje na uwzględnienie.

Bank jest profesjonalistą w zakresie w jakim zawarł umowę z pozwaną M. K., konsumentem w rozumieniu przepisu art. 22¹ kc. Prowadzi działalność gospodarczą polegającą m. in. na udzielaniu kredytów. Zatem to na banku ciąży obowiązek takiego ukształtowanie procedury postępowania, aby wykazać - na wypadek sporu - wszystkie niezbędne elementy związane nie tylko z zawarciem umowy ale również z jej wypowiedzeniem.

Niewątpliwie, zdaniem Sądu, dowodem doręczenia pozwanej M. K. wezwania do zapłaty oraz wypowiedzenia umowy limitu kredytowego byłoby zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji. Powód, pomimo że jest profesjonalistą w obrocie gospodarczym, nie złożył takiego potwierdzenia.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda (...) Bank S.A. we W. nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, podstawą rozstrzygnięcia jest podniesiony przez pozwaną M. K. zarzut braku wymagalności roszczenia, wynikający z braku dowodu skutecznego wypowiedzenia pozwanej M. K. umowy o kredyt gotówkowy (...) nr (...) z dnia 3 stycznia 2018 r.

Pozostałe zarzuty pozwanej dotyczące stosowania przez bank klauzul niedozwolonych są niezasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Przepis art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe stanowi, iż przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Stosownie zaś do art. 78 a cyt. ustawy, jej przepisy stosuje się do umów kredytu i pożyczki pieniężnej, zawieranych przez bank zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie.

W ocenie Sądu, brak jest podstaw do kwestionowania zawarcia przez strony umowy o kredyt gotówkowy. Powód przedłożył na powyższą okoliczność umowę z dnia 3 stycznia 2018 r., opatrzoną podpisami pozwanej M. K. i osoby uprawnionej do działania w imieniu banku.

Z definicji kredytu wskazanej powyżej, wynikającej z art. 69 cyt. ustawy, wynika, że kredytobiorca ma prawo korzystać z przekazanej mu kwoty przez czas oznaczony w umowie. Wcześniejszy zwrot kredytu jest możliwy w przypadku powstania okoliczności uprawniających do wypowiedzenia kredytu i skutecznego dokonania takiego wypowiedzenia przez bank.

Stosownie do treści art. 232 kpc, strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Jak wskazano powyżej, pozwana M. K. w sprzeciwie od nakazu zapłaty kwestionowała powództwo co do zasady jak i wysokości, wskazując, iż nie otrzymała wypowiedzenia umowy kredytowej, przez co należność nie jest wymagalna.

W tej sytuacji to na banku spoczywał obowiązek wykazania wymagalności roszczenia.

Powód (...) Bank S.A. we W. nie wykazał, że kredyt został skutecznie postawiony w stan wymagalności, wobec braku dowodu doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty należności pod rygorem wypowiedzenia umowy o przyznanie limitu kredytowego oraz dowodu doręczenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy.

Powód w piśmie procesowym z dnia 16 września 2020 r. (data stempla operatora pocztowego) ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że wypowiedzenie umowy o kredyt gotówkowy (...) nr (...) z dnia 3 stycznia 2018 r. uprawomocniło się w dniu 24 września 2019 r. i jest to data wymagalności roszczenia. Jednakże w trakcie procesu powód nie wykazał aby pozwana M. K. otrzymała oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, nie wiadomo zatem od jakiej daty powód liczył 30 – dniowy termin wypowiedzenia. Przy czym należy podkreślić, iż pozwana M. K. od samego początku w odpowiedzi na pozew wносиła o oddalenie powództwa, wskazując na brak skutecznego wypowiedzenia umowy.

W sytuacji gdy brak jest dowodu doręczenia pozwanej M. K. oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, brak jest podstaw do żądania przez powoda (...) Bank S.A. we W. zapłaty przez nią należności wskazanej w pozwie. Powód nie wykazał bowiem wymagalności roszczenia objętego pozvem, do czego jest zobowiązany z mocy art. 6 kc.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

O zwrocie kosztów procesu przez powoda na rzecz pozwanej Sąd orzekł stosownie do art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca proces jest zobowiązana zwrócić stronie przeciwnej koszty procesu. Sąd oddalił powództwo w całości, a zatem powód (...) Bank S.A. we W. zobowiązany jest zwrócić pozwanej M. K. poniesione przez niego koszty procesu. W związku z powyższym w pkt II wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, ustalonych stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, przy uwzględnieniu wskazanej wartości przedmiotu sporu.